

Queridos diocesanos:

Escribo este comentario a mediados del mes de abril aunque aparece, por razones logísticas, a mediados del mes de mayo. Empiezo con esta precisión porque me parece importante dar a conocer el documento sobre la dignidad humana que preparó el Dicasterio para la Doctrina de la Fe de la Santa Sede. El papa Francisco introdujo cambios importantes y quiso que se publicara. Así se hizo el pasado día 8 de abril. Ha tenido una gran resonancia mundial.

El documento lleva como título *Declaración Dignitas infinita sobre la dignidad humana* que, según explica en la introducción, “recuerda los principios fundamentales y los supuestos teóricos” para evitar confusiones en torno al término dignidad, denunciando al mismo tiempo las graves y actuales violaciones sobre la misma. Esta última cuestión (la denuncia) la justifica porque “la Iglesia está profundamente convencida de que no se puede separar la fe de la defensa de la dignidad humana, la **evangelización** de la promoción de una vida digna y la **espiritualidad del compromiso** por la dignidad de todos los seres humanos”. Se trata de cuestiones que permiten expresar diversos aspectos de la dignidad humana “que pueden estar oscurecidos en la conciencia de muchas personas de hoy en día” y que afectan al conjunto de la comunidad humana, no sólo a la creyente. Está firmado por el Prefecto del mencionado Dicasterio, el Cardenal Fernández y se compone de 66 puntos con pocas páginas de lectura. Ha utilizado un lenguaje inteligible y claro, con muchas citas de los últimos pontífices. Como suelo hacer con otros documentos vaticanos, invito a su lectura.

Así señala trece violaciones graves de la dignidad humana como son: la pobreza, la guerra, el trabajo de los migrantes, la trata de personas, los abusos sexuales, las violencias contra las mujeres, el aborto, la maternidad subrogada, la eutanasia y el suicidio asistido, la teoría de género, el cambio de sexo, la violencia digital. Hay un comentario ilustrativo sobre cada una de ellas que centran la importancia de su naturaleza y la implicación que cada uno de nosotros ha de mantener para que las consecuencias que de ellas se derivan sean menores o, lo que es mejor, fueran anuladas.

Quizás fuera bueno transcribir los párrafos que explican cada una de las violaciones. Para ello deberíamos dedicar el contenido de otros futuros comentarios dominicales. Es imposible reducir el texto en uno solo. Me conformo de momento con que muchos de vosotros os sintierais informados de la existencia del documento porque, con seguridad, habrá tenido grandes referencias en la prensa escrita y en programas de tertulias en emisoras de radio y de televisión. No cabe la menor duda que esas grandes palabras son objeto diario de conversaciones entre nosotros y de preguntas que muchos adolescentes y jóvenes nos afean por ser incapaz nuestro mundo de encontrar soluciones.

A modo de conclusión. El documento vaticano afirma que “el respeto de la dignidad de todos y de cada uno es la base indispensable para la existencia misma de toda sociedad que pretenda fundarse en el derecho justo y no en la fuerza de poder. Es sobre la base del reconocimiento de la dignidad humana como se sostienen los derechos humanos”.

Una última reflexión para los católicos: ilumina la Iglesia una vez más el camino a seguir. Lo ha hecho con coherencia y claridad siempre y tenéis muchos documentos que lo atestiguan. Y una propuesta para los no católicos: el documento apela a la razón e invita a todos a trabajar por la dignidad, independientemente de las circunstancias y los momentos. Es una dignidad infinita porque se quiere asemejar y deriva, de modo simultáneo, de la infinitud del mismo Dios.

Con mi afecto y bendición

+Salvador Giménez, obispo de Lleida.

Estimats diocesans:

Escric aquest comentari a mitjan mes d'abril, encara que apareix, per raons logístiques, a mitjan mes de maig. Començo amb aquesta precisió perquè em sembla important donar a conèixer el document sobre la dignitat humana que va preparar el Dicasteri per a la Doctrina de la Fe de la Santa Seu. El papa Francesc hi va introduir canvis importants i va voler que es publicués. Es va fer el passat dia 8 d'abril i ha tingut una gran ressonància mundial.

El document es titula “*Dignitas infinita*”, *declaració sobre la dignitat humana* que, segons explica en la introducció, “recorda els principis fonamentals i els supòsits teòrics” per evitar confusions entorn del terme dignitat, denunciant-ne al mateix temps les greus i actuals violacions. Aquesta última qüestió -la denúncia- la justifica perquè “l'Església està profundament convençuda que no es pot separar la fe de la defensa de la dignitat humana, l'**evangelització** de la promoció d'una vida digna i l'**espiritualitat** del compromís per la dignitat de tots els éssers humans”. Es tracta de qüestions que permeten expressar diversos aspectes de la dignitat humana “que poden estar enfosquits en la consciència de moltes persones d'avui dia” i que afecten el conjunt de la comunitat humana, no sols la creient. Està signat pel Prefecte de l'esmentat Dicasteri, el Cardenal Fernández i consta de 66 punts, amb poques pàgines de lectura. Ha fet servir un llenguatge intel·ligible i clar, amb moltes cites dels últims pontífexs. Com solc fer amb altres documents vaticans, us convido a la seva lectura.

El text assenyala tretze violacions greus de la dignitat humana: la pobresa, la guerra, el treball dels migrants, el tràfic de persones, els abusos sexuals, les violències contra les dones, l'avortament, la maternitat subrogada, l'eutanàsia i el suïcidi assistit, la teoria de gènere, el canvi de sexe i la violència digital. Hi ha un comentari il·lustratiu sobre cadascuna que centra la importància de la seva naturalesa i la implicació que cadascun de nosaltres ha de mantenir perquè les conseqüències que se'n deriven siguin menors o, encara millor, anul·lades.

Fora bo transcriure els paràgrafs que expliquen cada una de les violacions, però hi hauríem de dedicar el contingut d'altres futurs comentaris dominicals. És impossible reduir el text en un de sol. Em conformaria de moment que molts de vosaltres us sentíssiu informats de l'existència del document perquè, ben segur, hi haurà hagut grans referències en la premsa escrita i en programes de tertúlies a emissores de ràdio i televisió. No hi ha cap mena de dubte que aquestes grans paraules surten sovint en les nostres converses i en preguntes amb què molts adolescents i joves ens interpel·len perquè el nostre món és incapaç de trobar-hi solucions.

Per acabar, el document vaticà afirma que “el respecte a la dignitat de tots i de cadascú és la base indispensable per a l'existència mateixa de tota societat que vulgui fundar-se en el dret just i no en la força del poder. És sobre la base del reconeixement de la dignitat humana que se sostenen els drets humans”.

Una última reflexió per als catòlics: l'Església il·lumina una vegada més el camí a seguir; sempre ho ha fet amb coherència i claredat, i tenim molts documents que ho testifiquen. I una proposta per als no catòlics: el document apel·la a la raó i convida tothom a treballar per la dignitat, independentment de les circumstàncies i dels moments. És una dignitat infinita perquè es vol assemblejar i deriva, simultàniament, de la infinitud del mateix Déu.

Amb el meu afecte i benedicció.

+Salvador Giménez, bisbe de Lleida.